

*Добри педагогически практики
Good Educational Practices*

БАБА ПРИКАЗКИ РАЗКАЗВА... (МИКС ОТ ПРИКАЗКИ)

Кева Захариева, Мария Мичева

Обединено детско заведение 2 „Звънче“ – София

Празниците са синтез от натрупани художествени впечатления, познания и умения за самостоятелна дейност и изява на децата. Те са форма, обединяваща интереса към изкуството и разкриваща постиженията им в областта на художествената изява. Подобни ситуации дават възможност да се осъществи обратна връзка с родителите, при която се наблюдават в емоционална среда резултатите от възпитателно-образователната работа през учебната година.

Проектът, който представяме, е на основата на съдържателния материал в трета възрастова група. С него визираме реализирането на система от периодично организирани художествени изяви на децата през учебната година по различни, близки до тях, поводи.

Целите на проекта са:

- да дадем възможност за активна изява на децата пред учители, деца, родители;
- да разгърнем творческите заложби на децата чрез идеята на всеки празник;
- да включим всички от групата в празничните ситуации чрез разнообразни форми;
- слово, музика, танци, песни, конструктивно-технически дейности;
- да осъществим пряка връзка на децата като изпълнители пред зрителите и особено пред родителите им с оглед развитие на увереност у тях за възможностите им;
- да популяризираме иновационните методи на работа в детското заведение пред колегията ни.

Дейностите по осъществяване на проекта включват:

- усвояване на учебното съдържание по различните направления, заложе-ни в програмата за учебно-възпитателна работа в предучилищна възраст.
- осмисляне характеристиките на герои от детски приказки и от народното творчество.
- съставяне на сценарии за драматизация по любими приказки и народни обичаи.

– изготвяне на костюми и декори за участие на децата в художествената изява.

Очакваните резултати от реализирането на проекта са:

1. Приобщаване на децата към богатото наследство от културни и национални ценности и традиции.
2. Развиване на желание за индивидуална изява и интерпретация на наученото.
3. Активизиране участието на родителите в живота на децата в детската градина.

Сценарий на тържеството „Баба приказки разказва“

Всички запяват песента „Какво е вълшебство?“

Какво е вълшебство?

Навярно, навярно това,
което децата
най-силно, най-силно желаят.
Какво са вълшебствата сини –
сини нивя, развети
на детското блокче в безкрая.

Внучетата запяват песента „Дотегна ми“:

Дотегна ми да лягам
във осем вечерта,
да гледам детски филм
в неделя сутринта.
Дотегна ми да казват:
„Имаш време ти“,
а времето така
ужасно си лети.
Бабата: Телевизорите спрете!
И компютрите дори!
Баба приказки разказва
на дечицата добри.
Внучета мили,
елате при баба –
ще има забава,
ще има забава
със приказки, песни
и смях, и игри.

Внучетата: Бабо, бабо!

Бабата: Ха, добре сте ми дошли. Сядайте. Слушахте ли днес мама и татко?

Внучетата: Слусахме, бабо!

Бабата: Слушали сте? Браво!

За дечицата добри

баба приказки реди.

Коя ли приказка днес да подхвана?

Внуче: За Червената шапчица!

Внуче: Не, за Снежанка!

Внуче: За Вълка и седемте козлета, бабо!

Бабата: Дали пък да не ви разкажа една нова приказка? Слушайте сега: Имало едно време...

(На сцената се появяват мишките.)

„Танц на мишките“:

Животът ни труден и жалък

през страшни капани минава.

В борба за насъщния залък

за танц нито час не остава.

Мишките: И ние искаме да се забавляваме! На нас никой не ни разказва приказки.

Бабата: Ами... добре дошли. Сядайте и да продължавам. Та... имало едно време...

(На сцената излиза Ян Бибиян.)

Ян Бибиян: Имало едно време! Мишки, котки... глупости! Че кой се интересува от това? Ти, бабке, разкажи за мен по-добре. Стига с тия овехтели приказки!

Внуче: За теб ли? Че кой си ти?

Песен „Ян Бибиян“:

Ян Бибиян: Ето, това съм аз!

Внуче: Брей, че си важен! Ние пък може да не искаме да слушаме за теб. Сам се хвалиш, че носиш само беди на другите!

Ян Бибиян: Важен съм, я! Ей това, виждате ли го? Това е дяволска опашка! С нея аз съм непобедим! Всички ви мога да махна оттук!

Магьосникът: Кой тук се хвали, че е непобедим? Аз съм най-силният магьосник на света!

Песен „Черният магьосник“:

Хе, хе...

Хи, хи...

Аз съм Черният магьосник,

мене злото ме роди.

Всеки щом с ръка докосна,

му донасям рой беди.

Със магията си черна

тук на острова съм цар,

яростта ми е безмерна

и превръщам всеки в звяр.

Ха, ха...

Хе, хе...

Магьосникът: Ти, момченце! Ела да те науча на ум и разум.

(Магьосникът хваща Ян Бибиян за ръката и го отвежда.)

Внучетата: Олеле, че страшно стана, бабо!

Внуче: Откъде се взеха тези хора?

Бабата: Как откъде? От приказките, мили мои. Всички вълшебства идват оттам. Но на мен ми е жал за Ян Бибиян. Той не е лош, само обича да се хвали. Искате ли да му помогнем, да го освободим от Черния магьосник?

Внучетата: Искаме... но дали ще можем?

Бабата: Сами може и да не успеем, но ако повикаме вашите любими приказни герои, за да ни помогнат...

Внучетата: А как да ги повикаме? Ние не сме вълшебници.

Феята: Вие не сте, но аз съм!

Песен „Приказките“:

Щом отворя шарената книжка,
листите ѝ трепват със въздишка.
Приказка след приказка разказват,
цялата земя пред вас показват:
Девойка, бяла като сняг,
работи, не подвива крак.

Всички: Тя в горската къщурка шета
със седем братчета джуджета.
Познавам хитър котарак
известен веселяк, смелчак.

Всички: Той носи шапка със перо
и чизми с шпори от сребро.
Вълкът, измършавял от глад,
решил да хапне за обяд.

Всички: Момиченцето, пременено
в наметка, с шапчица червена.
Щом затворя шарената книжка,
листите притихват със въздишка.
Тъжни, весели, добри, красиви,
приказките вътре пак заспиват.

Внучетата: Това е Приказната фея!

Бабата: Самата тя. Нали знаете, че идва само при тези, които вярват в чудеса.

Внучетата: Помогни ни, вълшебнице!

Феята: Разбира се, че ще ви помогна. Хайде всички заедно да извикаме...

Внуче: Котаракът с чизми! Той е умен, сладкодумен и хитър!

(Влиза Котаракът с маратонки.)

Песен „Котарак с маратонки“:

Котаракът: Забелязахте ли новите ми обувки? С тях е много по-удобно да се гонят и хващат мишки!

(Прави застрашителни гримаси срещу мишките, те църкат и се свиват на местата си.)

Внуче: Моля те, Котарако. Не сме те викнали да хващаш мишки.

Котаракът: А за какво тогава?

Внуче: Трябва да ни помогнеш да победим Черния магьосник. Ти си умен, пък и имаш опит от борбата с великана.

Котаракът: Кое то си е вярно, вярно е. Ще ви помогна, заради старото ни приятелство.

Внуче: Нека да повикаме и седемте козлета! Те може да са малки, но пък колкото повече сме, толкова по-силни ще бъдем!

Всички: Речено-сторено!

(Влизат седемте козлета и Вълкът.)

Песен „Вълкът и седемте козлета“:

Козлета:

Мамо, мила мамо,
бързай само да сме сити,
вълчо щом почука,
ние тука ще сме скрити.

Вълкът:

Ау, от глад умирам.
Ау, но тук намирам,
ау, заключен дом –
с хитрост и взлом ще вляза аз.

Всички:

Но козлетата благатки
схванаха завчас
скрит в хвалебствията сладки
вълчия му глас.
Вълчо с пет жълтъка цели
гърлото проми
и заблея с кози трели.

Вълкът:

Рожбо, отвори!

Козлетата:

Мама, туй е мама,
но тя няма лапи черни.
Мамо белоснежна,
топла, нежна,
ний сме верни.

Вълкът: Ауууу... от глад умирам! А тук има цели седем козлета. Ще ги хапна!

Феята: Стой мирен, Куме Вълчане!

Вълкът: Ауууу... Приказната фея! Май наистина ще трябва да почакам с обяда...

Внуче: Ти, Вълчо, да мълчиш сега, че ще повикам моите приятели – трите прасенца, а те знаят как да се справят с вълци, които примират от глад.
(Влизат трите прасенца.)

Песен „Трите прасенца“

Внуче: Аз пък ще повикам моя любим герой. Той също е умен и добър.
(Прави знаци с ръце, сякаш прави магия. Влиза Али Баба.)

Песен: „Али Баба“

Внуче: Умни, хитри, но и силни герои са ни нужни. Знаем един такъв! Пипи!

Песен „Пипи“

Пипи: Опалааа... за какво сте се събрали?

Козлетата и прасенцата: Приятел е изпаднал в беда, събираме се, за да му помогнем.

Бабата: Доста се събрахме... Но аз мисля, че непременно трябва да пови-
каме и още някой. Някой, който умее да прави вълшебства и освен това умело
размахва метлата.

Внуче: Че кой приказен герой ще е това?

Бабата: Как кой? Разбира се, че Баба Яга!
(Баба Яга влиза.)

Песен „Баба Яга“:

Така си ми е дадено от Бога –
ей тъй, без приключения не мога.
Стихията е моята страст,
вихрушките са в моята власт.
Ще духна тук,
ще духна там –
ето, потеглят урагани
из морето.
Със снежни хали плаша аз

животни, хора, даже вас.

Припев:

Защо ли, просто ей така –
омръзна ми да си живея кротко.

Дори на сън,

все пак аз

Баба Яга съм.

Например – днес умирам аз от скука,

май нещо трябва да направя тука.

Измислих! Този пресен сняг

ще го издухам като прах.

Баба Яга: Знаех си, че без мен няма да може. И без това си търсех ново приключение.

Внуче: А Хензел и Гретел ще ни помогнат да намерим верния път!

Песен „Хензел и Гретел“:

Припев: Едно, две, три, четири, пет,

Месечко грее – имам късмет,

и камъчета разпилени

ще имам в джобчето събрани.

Всички:

Камъчета бели,

как хубаво звъните!

Камъчета бели,

вий ще ни спасите.

Скришом ще ви пускам

в тревата свежа, мека.

На връщане аз искам

да сте ни пътека.

Хензел и Гретел: Из цялата Приказна страна вече се разбра, че събираме се да помогнем на приятел във беда.

Хензел: Имам цяла шепа камъчета, за да не изгубим верния път.

Баба Яга: Какво чакаме? Да се захващаме за работа! Търсете Магьосника!

(Всички пеят.)

Песен „Да претърсим всичко“:

Търсете наляво,

търсете надясно –

съвестно и без измама.

Всичко е ясно – опасно, опасно,

щом нещо има го и няма.
Виж под метлата,
в камината виж.
Тичай, оглеждай се лудо.
И се стопява моят престиж –
неразгаданото чудо.

Припев:

Кой е? Защо е? Къде е и как?
Блъскат се в тебе въпроси.
Даже един те подритва със крак –
ти пък тогава какво си?
(Откриват Магьосника, Ян Бибиан е с вързани ръце.)

Всички: Ето ги!

Магьосникът: Каква е тая врява? Кой смее да ме безпокои?

Всички: Смели приказни герои
и приятели добри.

Тебе можем да преборим,
че вълшебници сме ний.

(Деца и герои застават в полукръг. Пипи хваща ръцете на Магьосника, Али Баба му отнема жезъла. Котаракът и Вълкът освобождават Ян Бибиан.)

Магьосникът: Милост! Няма повече да правя злини, само ме пощадете!

Феята: Добре си запомни урока, Магьоснико! И знай, че колкото и да си силен, когато сме заедно, ние винаги можем да те победим.

Внуче: Е, Ян, помогна ли ти твоята дяволска опашка?

Внуче: Май не е достатъчно само да си силен и смел.

Ян Бибиан: Така е. Разбрах, че трябва да имаш и верни приятели. Благодаря ви, приятели. Няма да забравя вашата добрина и занапред ще внимавам да не правя бели и да не се хваля напразно.

Бабата: Ето, че дойде време да се връщаме обратно. Напред, приятели! Водете ни по пътеката, Хензел и Гретел!

Песен „Когато децата“:

Когато децата са умни, добри
и мислят не само за своите игри,
когато са ведри, смели, засмени,
без да се плашат даже от рани,
винаги пътечки ще има за тях
и песен звънлива, и радост и смях.
Винаги ще могат те да се върнат
и всичко любимо отново да зърнат.
Когато децата са умни, добри

и мислят не само за своите игри,
пътечка, пътечка ще има за тях
и песен звънлива, и радост и смях.

Ла-ла...

винаги ще могат те да се върнат
и всичко любимо отново да зърнат

Бабата: Знай, приятелите верни
не изскачат от екрана.

Тях откриваме в бедите,
както в приказката стана.

Всички: На приказката вижда ù се краят.

Приятелство спасява ни в беди.

С приятели вълшебствата са лесни –
това го знаят вече и гостите добри.

(Всички се хващат за ръце и запяват.)

„Когато празник отшумява“:

Когато празник отшумява,

май тъжно става ти, нали?

Ала мечта те утешава

за следващите ти мечти.

Припев:

Колко радост е събрала

тази вечер засияла

със усмивка на уста.

Колко радост е събрала

тази вечер засияла –

весела като дъга.

За този следващ празник вече

в сърцата ни искра пламти.

А той съвсем не е далече –

ех, детски бисерни мечти...

И нещо много важно:

Нека всеки колега педагог сам да измисли как да завърши това приказно тържество. Важно е да има много настроение, много весел смях, много незабравими спомени – и за децата, и за педагозите, и за родителите.

Keva Zaharieva

Maria Micheva

Kindergarten Zvunche

Sofia, Bulgaria

e-mail: kevadz@abv.bg